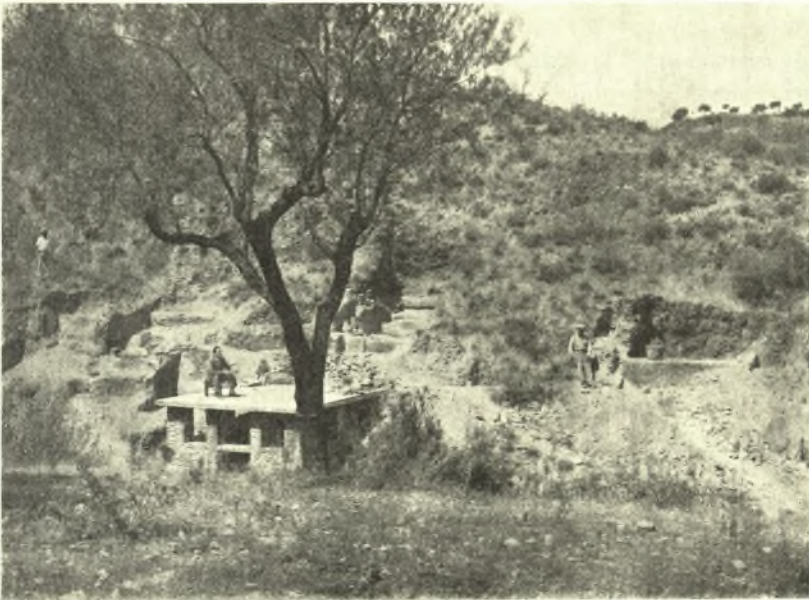

7. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΣΠΑΡΤῃ

Αἱ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1934 συνεχισθεῖσαι ἀνασκαφαὶ ἐν Σπάρτῃ ἀπέβλεπον ἄφ' ἑνὸς εἰς τὴν λεπτομερεστέραν ἀνασκαφὴν τῆς βασιλικῆς τοῦ Ὀσίου Νίκωνος, ἄφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἔρευναν πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ ἄλλων ἀρχαίων τάφων παρὰ τὸ Ἑλληνιστικὸν Ἡρῶν τῶν Μουσῶν. Ὀνομάζω δ' οὕτω τὸ κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1931 ἀνακαλυφθὲν νεκρικὸν δωμάτιον,

Εἰκ. 1. Τὸ Ἡρῶν τῶν Μουσῶν καὶ ἡ ἄνω αὐτοῦ σειρὰ τάφων.

τὸ ὁποῖον διακοσμεῖται μὲ τοιχογραφίας παριστανούσας τὰς Μούσας καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἀπόλλωνα. Τὸ Ἡρῶν τοῦτο κεῖται πέραν τῆς λεγομένης ἀρχαίας ἀκροπόλεως, ὅπου εἶναι τὰ ἑρεῖπια τοῦ ναοῦ τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀσίου Νίκωνος, εἰς τὸ Β. ἄκρον τῆς ἀρχαίας πόλεως. Τὸ νεκρικὸν τοῦτο δωμάτιον τῶν Μουσῶν, ὅπως καὶ αἱ εἰς τοὺς τοίχους αὐτοῦ ἐξωγραφημέναι τοιχογραφίαι, ἀνήκουσαι ἀναμφισβητήτως εἰς τὴν Ἑλληνιστικὴν τέχνην καὶ εἰς τὴν Ἑλληνορωμαϊκὴν ἐποχὴν, εἶναι ὁμοιώτατον μὲ τὰ ἀποκαλυφθέντα εἰς τὴν Ὀστίαν τῆς Ρώμης καὶ ἐν γένει τὴν Ν. Ἰταλίαν νεκρικὰ δωμάτια. Τὸ εὔρημα ἔχει μεγάλην σημασίαν, διότι διὰ πρώτην φορὰν ἀνεκαλύφθησαν εἰς κυρίως Ἑλληνικὴν χώραν τοιχογραφίαι παρόμοιαι

μὲ τὰς ἀφθόλους Ἑλληνικὰς τοιχογραφίας, τὰς εἰς τὴν Ἱταλίαν διασωθείσας.

Περὶ τὸ Ἡρώων τοῦτο τῶν Μουσῶν εἶχον ἐξακριβώσει ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ἴχνη ἀρχαίων τοίχων, τοποθετημένων κατὰ συμμετρικὴν τάξιν. Ἐθεώρησα δὲ τοῦτο σημεῖον ἀναμφισβήτητον ὅτι ὑπῆρχον περὶ τὸ Ἡρώων καὶ ἄλλα νεκρικὰ δωμάτια, καὶ εἶχον τὴν ἐλπίδα ὅτι πιθανὸν νὰ ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἀρχαῖον νεκροταφεῖον καὶ νὰ ἐσφύζοντο καὶ ἄλλαι τοιχογραφίαι. Αἱ ἐφετιναὶ ἀνασκαφαὶ εἶχον σκοπὸν τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ περὶ τὸ Ἡρώων χώρου καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς εὐρέσεως ἀρχαίου νεκροταφείου. Ἐξετελέσθησαν ὁμῶς περιορισμέναι ἀνασκαφαὶ ἕνεκα τῶν ὀλίγων μέσων, καὶ ἡ ἐλπίς τῆς εὐρέσεως ἀρχαίου νεκροταφείου ἐν μέρει μόνον ἐπραγματοποιήθη. Ἀλλὰ καὶ ὅσα κατωρθώθη νὰ εὐρεθοῦν εἶναι ἀξιόλογα διὰ τε τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν τοπογραφίαν τῆς ἀρχαίας Σπάρτης.

Τὸ Ἡρώων, τὸ ὁποῖον ἔχει κάλλιστα ἀνακτισθῇ καὶ τοῦ ὁποίου αἱ τοιχογραφίαι ἔχουν συντηρηθῇ ὑπὸ τοῦ δεξιωτάτου καλλιτέχνου κ. Φ. Κόντογλου, κεῖται εἰς τὴν Β παρειὰν χαράδρας, ἡ ὁποία χωρίζει τοὺς λόφους τῆς ἀκροπόλεως ἀπὸ τὸν λόφον τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ πρὸς τὸν Ταΐγετον. Ἀμέσως ἄνω τοῦ ἀνακαλυφθέντος νεκρικοῦ δωματίου ἀρχίζει ἡ ἀνάντης κλιτὺς τοῦ λόφου, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἤλπιζον ὅτι θὰ εἶχον καλυφθῇ καὶ ἄλλα νεκρικὰ δωμάτια. Πραγματικῶς εἰς τὴν ἀνωφερικὴν κλιτὺν ἤρχισαν ἀναφαινόμενοι τάφοι, κατὰ συστοιχίαν καὶ κατὰ σειρὰς ἀνιούσας πρὸς τὴν ἀνωφέρειαν τοῦ λόφου. Ἐκάστη συστοιχία τάφων, σύγκειμένη ἐκ τεσσάρων ἕως ἑννέα τάφων, περιεκλείετο εἰς δωμάτιον θολωτόν, τοῦ ὁποίου εὐρέθησαν τὰ λείψανα τῶν τοίχων. Τὰ νεκρικὰ ταῦτα δωμάτια ἦσαν, ὥς ἀποδεικνύουν τὰ σωζόμενα τοιχία καὶ ἴχνη γραμμάτων, παρόμοια μὲ τὸ ἀποκαλυφθέν, ἦσαν δὲ κεκοσμημένα διὰ τοιχογραφιών. Εἰς τοὺς πόδας λοιπὸν τοῦ λόφου τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ὑπῆρχε σειρὰ νεκρικῶν δωματίων, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν διεσώθη παρὰ μόνον ἓν, τὸ Ἡρώων τῶν Μουσῶν. Ἄνω τῆς κατωτάτης ταύτης σειρᾶς τῶν νεκρικῶν δωματίων ἤρχιζεν ἄλλη σειρὰ καὶ ὑπὲρ ταύτην πάλιν ἄλλη. Τὰ ὑπὲρ τὸ Ἡρώων ταῦτα νεκρικὰ δωμάτια, ἐντελῶς κεχωσμένα ἐκ τῶν χωμάτων, τὰ ὁποῖα ἕνεκα τῶν βροχῶν καταπίπτουν ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου, ἀπεκαλύφθησαν διὰ τῶν ἐφετινῶν ἀνασκαφῶν.

Αἱ ἄνω τοῦ Ἡρώου σειραὶ νεκρικῶν δωματίων δὲν εἶναι κανονικαί, ὅπως ἡ κατωτάτη. Τὰ νεκρικὰ δωμάτια κατεσκευάζοντο, ὥς φαίνεται, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτοῖς θαπτομένων νεκρῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἕκαστον νεκρικὸν δωμάτιον περιελάμβανε τοὺς τάφους μιᾶς οἰκογενείας. Ἐκ τούτου δὲ προέρχεται τὸ γεγονός ὅτι εὐρίσκομεν ἐν δωματίον περιλαμβάνον πέντε, ἄλλο ἑπτὰ, εὐρέθη μάλιστα καὶ ἐν μέγα περιέχον ἑννέα τάφους. Ἐν ὄλῳ εὐρέθησαν περὶ τὰ δέκα νεκρικὰ δωμάτια καὶ περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα τάφοι. Πιθανὸν νὰ ἦτο ἐνταῦθα μικρὸν νεκροτα-

φρεῖον πατριᾶς ἢ συντεχνίας. Τὰ δωμάτια ἦσαν, ὥς φαίνεται ἐκ τῶν σφωζομένων λειψάνων, θολωτά, μονοκάμαρα, ὥς πρέπει νὰ εἰπωμεν ἀκριβέστερον. Οἱ τάφοι εἶναι ἔσκαμμένοι κατὰ σειρὰν, ὁ εἰς παραπλεύρως τοῦ ἄλλου, κατὰ πλάτος πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ δωματίου. Ὁ τελευταῖος τάφος, ἀπέναντι τῆς εἰσόδου, ἦτο κατεσκευασμένος κάτωθεν τοῦ τόξου τῆς καμάρας, οὕτως, ὥστε σχηματίζεται ἄνευ αὐτοῦ τύμπανον ἔχον ἀψιδωτὸν περιγύραμμα, ὁμοιότατον μὲ τὰ γνωστὰ *arcosolia* τῶν χριστιανικῶν τάφων τῶν κατακομβῶν. Ἡ τοιαύτη ἀρχιτεκτονικὴ διάταξις, προστιθεμένη καὶ εἰς ἄλλα τεκμήρια, δεικνύει

Εἰκ. 2. Οἱ ἄνω τοῦ Ἡρώου τάφοι.

ὅτι οἱ τάφοι οὗτοι εἶναι τῆς ἰδίας ἐποχῆς μὲ τοὺς χρόνους τῶν κατακομβῶν, ἤτοι τῶν πρώτων αἰώνων μετὰ Χριστόν. Τὰ ἄλλα τεκμήρια εἶναι ἡ οἰκοδομία τῶν τάφων διὰ μεγάλων πλίνθων κατὰ τὸν τρόπον τῆς Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Τὸ μέγα νεκρικὸν δωμάτιον ἔχει μῆκος 7 μ. × πλάτος 2.00 μ. × ὕψος 2 μ. 80. Ἡ κατὰ τὸν τρόπον τῶν Ἑλληνορρωμαϊκῶν χρόνων τοιχοδομία ἔχει γίνεαι μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν καὶ στερεότητα, ὥς καὶ ἡ ὅλη κατασκευὴ τῶν μονοκαμάρων δωματίων. Ἐχουν διασωθῇ τὰ ἐπιχρίσματα τῶν τοίχων καὶ ἴχνη τοιχογραφιῶν εἰς ὅλα τὰ νεκρικὰ δωμάτια.

Οἱ τάφοι ὅλοι ἦσαν σεσυλημένοι ἀπὸ παλαιᾶς ἐποχῆς. Δὲν εὐρέθησαν ἐντὸς αὐτῶν ἢ πλησίον αὐτῶν, ἐκτὸς ἐννοεῖται ὁστῶν ἀνθρῳπίνων ἀτάκτως

ἔσχορπισμένων, εἰμὴ τεμάχια ἀγγείων καὶ λύχνοι τινὲς εἰδωλολατρικοί, κεκοσμημένοι μὲ διακοσμήσεις καὶ μὲ μορφὰς σατύρων, ἄλλοι μὲ εἰκονογραφικὰς μορφάς, ἴσως τοῦ ἐργοστασιάρχου, ἴσως τοῦ τεθαμμένου. Εἰς μικρὰν δὲ στήλην, ὕψους 0.70 καὶ πλάτους 0.17, εἶναι ἀμελῶς γεγραμμένη ἡ ἑξῆς συγκινητικὴ ἐν τῇ βραχυλογίᾳ αὐτῆς ἐπιγραφή:

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗΣ
ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ
ΗΡΠΑΓΘΗ ΤΑΧΟΣ
ΖΗΣΑΣΑ ΒΙΟΤΟΥ
ΚΒ ΕΤΗ.

Τὰ εὐρήματα ταῦτα εἶναι ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἄξια λόγου. Εἶναι δὲ καὶ

Εἰκ. 3. Εἰς τὸ μέσον τὸ μέγα νεκρικὸν δωμάτιον μὲ ἑννέα τάφους.

κατὰ τὴν ἔποψιν ταύτην ἐξαιρετικῶς σπουδαῖα, ὅτι δεικνύουν τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ βίου καὶ μετὰ τὴν διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐξακολούθησιν ἰδιαζόντως ἐπίμονον εἰς τὰ μεμακρυσμένα κέντρα τοῦ ἀρχαίου βίου καὶ δὴ εἰς τὴν Λακωνικὴν.

Συγχρόνως ἐπανελήφθη ἡ ἀνασκαφὴ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως χῶρον, ὅπου ἦτο ἡπλωμένη ἡ μεγάλη μονὴ τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἡ συνέχισις τῆς ἐρεῦνης ἀποδεικνύει ἀναμφισβήτητον τὴν παλαιὰν γνώμην μου ὅτι

ἔχομεν εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν ἑκτασιν τῆς ἀκροπόλεως, τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Χαλκιοῖκου Ἀθηνᾶς, μέγα μοναστήριον, τοῦ ὁποῖου καθολικὸν ἦτο

Εἰκ. 4. Ἐρείπια τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. — Εἰς τὸ βάθος ἡ βασιλική.

ἡ ἀνακαλυφθεῖσα βασιλικὴ τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐμπροσθεν τῆς εἰσόδου τῆς βασιλικῆς, πρὸς τὸ ΒΑ μέρος, ἀποκαλύπτονται τὰ λείψανα ποικίλων κτι-

σμάτων, τὰ ὅποια ἦσαν παρεκκλήσια, κελλία, τράπεζαι τῶν μοναχῶν, τῶν ὁποίων ὅμως δύσκολος εἶναι ἡ ἐξακρίβωσις πρὶν ἀνακαλυφθῇ ὥρισμένη τις ἔνδειξις ἐκ τινος εὐρήματος. Τὰ μόνα εὐρήματα εἶναι ἄφθονα ἀνθρώπινα ὄστᾶ, τεμάχια μικρὰ ἀγγείων καὶ γλυπτῶν ἀρχαίων, εἴτε βυζαντινῶν. Πάντως δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι περὶ τῆς ἐπὶ αἰῶνάς τινας, μεταξὺ τοῦ 11^{ου} καὶ 14^{ου} αἰῶνος, ὑπάρξεως ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Σπαρτιατικῆς ἀκροπόλεως μεγάλης μονῆς κτισθείσης περὶ τὴν λαμπρὰν βασιλικήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνεγείρει κατὰ τὰ τέλη τοῦ 10^{ου} αἰῶνος ὁ προστάτης τῆς Λακεδαίμονος Ὅσιος Νίκων ὁ Μετανοεῖτε. Ἐπιβεβαιώσις περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἰδρύσεως καὶ τοῦ κτίτορος εἶναι ἐπιγραφὴ κεχαραγμένη ἀμελῶς ἐπὶ πλακὸς εἰς τὸ μέσον τοῦ δαπέδου τοῦ ναοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτάφησαν ἐκεῖ δύο «μακάριοι ἐπίσκοποι» τὸ ,ΣΦΜΑ', ἥτοι 1033.

Ἡ εὕρεσις τῆς βασιλικῆς τοῦ Ὁσίου Νίκωνος καὶ τοῦ παρὰ τὴν χαράδραν νεκροταφείου ἔχουν, πλὴν τῆς ἄλλης σημασίας, καὶ τὴν μεγάλην σπουδαιότητα ὅτι ἀποκαλύπτουν χρόνους ἱστορικοὺς σκοτεινοὺς ἢ καὶ ἀγνώστους ἕως τῶρα καὶ μὴκύνουν τὴν ἱστορίαν τῆς Σπάρτης κατὰ τοὺς τελευταίους Ἑλληνιστικοὺς χρόνους καὶ κατὰ τὸ δεῦτερον ἥμισυ τοῦ Μεσαίωonos.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ

8. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΑΜΝΙΣΩΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ 1934 ἐν Ἀμνισῷ ἐσυνεχίσθη ἐκ μόνων τῶν πόρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας καὶ διεξήχθη τμηματικῶς εἰς δύο περιόδους, ἀπὸ 12 - 21 Ἰουλίου καὶ ἀπὸ 1 - 4 Νοεμβρίου. Λόγω τοῦ μικροῦ χρηματικοῦ ποσοῦ περιορίσθημεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ πέρυσιν ἀποκαλυφθέντος ἑλληνικοῦ ἱεροῦ ἐπὶ παλαιότερου μινωικοῦ οἰκοδομήματος (ΠΑΕ 1933, 93 κ.ἐξ.). Τὰ ἀποτελέσματα ἐμφανίζουν διαρκῶς μεγαλυτέραν ἐπιστημονικὴν σπουδαιότητα, ἀλλὰ συγχρόνως φανερῶνουν πόσον δύσκολος καὶ ἀσύμφορος εἶναι ἡ διεξαγωγὴ τοιούτου εἵδους ἀνασκαφῶν διὰ περιορισμένων χρηματικῶν μέσων. Διότι ὁ ἀνασκαφεύς, ἀναγκασζόμενος νὰ περιορίζεται ἐκάστοτε εἰς ἓνα μικρὸν ἀνασκαπτόν χώρον, δυσκολεύεται πολὺ νὰ παρακολουθῇ ἐπακριβῶς τὰ ἀλλεπάλληλα στρώματα τῶν διαφόρων ἐποχῶν. Ἡ ἐπαφὴ πρὸς τὰς παρατηρήσεις προγενεστέρων ἀνασκαφικῶν περιόδων ἀποκαθίσταται μετὰ χαλαρότητος καὶ ἐνίοτε φαίνονται τὰ ἀποτελέσματα ὡς ἀντιφατικά. Ἡ ἐπομένῃ ἀνασκαφῇ τοῦ σπουδαιοτάτου ἐκείνου χώρου πρέπει